

Vernieuw in het binnenste van mij eenen vasten geest!

Schep mij een rein hart, o God! en vernieuw in het binnenste van mij eenen vasten geest.
Psalm 51 : 12.

Niet ieder kent den heeten geestelijken strijd, en zij, die met zielsworstelingen te doen kregen, hebben toch óók zelven jaren bij jaren doorleefd, dat ze al dat praten over „benauwdheden des harten” eigenlijk nog voor niets beters hielden dan voor „vrome dweperij.”

Dat komt daar vandaan, dat er van nature *geen* strijd tusschen ons hart en Satan bestaat. We beginnen met Satans *vrienden* te zijn, hoe zouden we dan zijn vijanden wezen? Neen, de strijd komt eerst dan aan, als God ook aan onze ziel doet, wat Hij in Gen. 3 : 15 beloofd heeft, toen de Heere sprak: „*Ik zal vijandschap zetten.*” Bestond nu die vijandschap tusschen ons en Satan van nature, dan behoefde God immers niet meer te beloven, dat Hij ze tusschen ons *zetten* zou. Doch nu we van nature vrienden der *wereld* en vijanden *Gods* zijn, nu spreekt het vanzelf, dat er een wezenlijk wonder in ons gebeuren moet, om het juist omgekeerd te maken, en nu een toestand in het leven te roepen, waarin we, omgekeerd, *vijanden* van Satan en *vrienden* van God zijn geworden.

Maar kwam het eenmaal zóó ver met ons, dan is de strijd, de geestelijke strijd, de zielsworsteling er ook vanzelf. Niet opeens in volle macht. Niet bij ieder even sterk. Veel hangt ook hierbij van uw persoon en van uw levensomstandigheden en van uw verleden af. Maar strijd heeft dan ieder. Een strijd die begint, om niet op te houden, eer we in de eenwige ruste gaan. En wel een strijd, die volstrekt niet hoofdzakelijk tegen andersdenkende mensen, of tegen de wereldsche maatschappij gaat; och, dát heeft eigenlijk nog niets van den *geestelijken* strijd; neen, maar een strijd, die *in ons binnenste* wordt afgestreden; in het verborgenste van ons hart; diep dáár in de ziel, waar geen mensch meer bespieden kan wat in onze ziel omgaat; ja, op dien verren achtergrond van ons innerlijkst gemoedsleven, waar we in al onze innerlijke slechtheid en verdorvenheid aan ons zelven ontdekt worden; waar de heimelijke zonden zijn, die de Heere in het licht van zijn aanschijn stelt; en die verborgen afdwalingen, waar misschien onze teederste en beste vriend op aarde nooit van weet.

Die strijd gaat tusschen den Heiligen Geest en Satan *om ons*, maar juist dientengevolge ook tusschen *ons geloof*, dat den Heiligen Geest volgt, en *ons boos hart*, dat Satan achterna wil blijven hunkeren.